Sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni, devrim yoluyla kurmak için ileri! ★

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin!

Halkın ulusal-demokratik cephesi ile, işbirlikçi burjuvazinin gerici-faşist cephesi arasında bir orta yol yoktur.

Yıl: 3, Sayı 60, 7 OCAK 1977

İŞÇİ SINIFIMIZ 1977 YILINA YIĞINSAL GREVLERLE GİRDİ

● İstanbul Belediye işçileri grevi 3. haftasını doldurdu

● 162 bin kapıcı ve kalorifer işçisi 1 ocakta direnişe geçti

1976 yılını işçi sınıfımız altın harflerle tarihine yazdı. Yarım milyonluk 1 Mayıs gösterisi, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne karşı şanlı 16 Eylül genel grevi..

1976'da işbirlikçi tekelci burjuvazi açık faşizme tırmanmak, bunalımdan böylece çıkmak için çırpındı durdu. Egemen güçlerin bu çabaları emek sermaye çelişkisini, burjuvazinin iç çelişkilerini arttırıyor. İşçi sınıfının attığı sert tokatlar bu çelişkileri daha da derinleştiriyor, sertleştiriyor.

1977 yılı sınıf savaşlarının daha da keskinleştiği bir yıl olacaktır. Nitekim işçi sınıfımız yeni yıla yığınsal grevlerle girdi.

1 ocakta DİSK'e bağlı Genel-İş sendikasına üye 9 bin kapıcı ve kalorifer işçisi, İzmir'de direnişe geçti. Ankara, İstanbul, Adana, Bursa Eskişehir, Gaziantep, Diyarbakır ve Kayseri'de de toplam 162 bin kapıcı ve kalorifer işçisinin direnişte olduğu bildiriliyor.

Genel-İş sendikası yetkililerinden Saim Akbulut basına yaptığı açıklamada şöyle dedi:

"Ek çalışma ücretleri zamlı ödeninceye değin, normal günlerde 8 saatten fazla, tatil günlerinde ise hiç çalışılmayacaktır. Ayrıca bu eylemimiz, sorunlarımıza eğilmeyen MC hükümetine karşı 1974 yasasının çıkarılmasını sağlamak için ilk uyarıdır."

Öte yandan, İstanbul'da temizlik işçilerinin grevi başarıyla 3. haftayı doldurdu. DİSK, Genel-İş üyesi işçiler, tüm alacakları garantiye bağlanmadıkça çalışmayacaklarını açıkladılar. İşçilerin Belediye'den aralık ayı ücretleri ve yan ödeme alacakları var. Ancak MC hükümeti İstanbul Belediyesi'ne gerekli yardımı yapmadığı için maaşlar ödenemiyor. MC, kendine oy vermeyen İstanbulluları cezalandırmak istiyor.

MC hükümetinin yerli, yabancı tekellerin yararına uyguladığı politika iflâs etmiştir. MC, yurdumuzun sorunlarına çözüm bulmaktan uzaktır. Bunalımdan faşizm yoluyla çıkmak isteyen MC artık iktidarda kalamaz. Bu hükümet alaşağı edilmelidir. Sosyalizmin yolunu açacak, işçi sınıfının ağırlıkta olduğu, ileri demokratik bir düzeni kurmak, faşizme karşı tek köklü çözüm yoludur.

TEKELCİ BURJUVAZİNİN BEKÇİSİ MİT'E DEVLETTEN AYRILAN PARA %90 ARTTIRILDI

"Devlet bütçesinden MİT'e ayrılan para geçen yıla oranla yüzde 90 arttırıldı." Bu haber, geçtiğimiz hafta gazetelerde yer aldı.

Halkımızın ekmeğinden kesilen vergilerle beslenen bu MİT nedir, neyin nesidir?

MİT, yani Milli İstihbarat Teşkilâtı, burjuvazinin gizli çaşıtlık-gammazlama-cinayet örgütünün adıdır. Aslında "milli"likle ilgisi yok. Çünkü ulusal çıkarların değil, erki elinde tutanların, işbirlikçi tekelci burjuvazinin bekçiliğini yapıyor.

Bu gizli örgütün içinde kimler yok ki...12 Mart'çı, işkenceci paşalardan tutun ırkçı-faşist Türkeş'in adamlarına kadar burjuvazinin çeşitli kesimlerinin temsilcileri burda toplanmış. Hepsinin amacı bir: Anti-komünizm. Yâni burjuva devletinin "beka"sını sağlamak.

MİT, bu amaçla devlet mekanizmasının her yerindedir. Toplumsal yaşamın her alanına girmek ister. İlerici, demokratik örgütlere, sendikalara, politik partilere sızmaya çalışır. Kimilerinin yönetim organlarına ajan sokar.

MİT'in ana hedefi devrimci harekettir; en başta ve başlıca işçi sınıfının politik örgütü TKP'dir. MİT'in stratejik doğrultusu, devrimci hareketi rayından çıkarmak, demokratik güçleri dağıtmaktır. Provokasyonun her biçimi onlar içindir. Sapık akımlara el altından destek verip, yurtseverleri kışkırtmak onlara göredir. Hem sopanın, hem paranın ucunu gösterip adam satın almak onların işidir.

12 Mart sıkıyönetim mahkemelerinde "tanıklık" eden ajan provokatörler, Mahir Kaynak'lar, Kubilay Kılıç'lar unutulmadı. Geçenlerde Meclis'te CHP saylavı Süleyman Genç, "Sabotaj da

ARKASI 2 SAYFADA

MC'nin kanlı saldırıları ilerici yurtsever gençliği yıldıramaz

Son günlerde faşist komandolar, ilerici, yurtseverler üzerine kanlı saldırılarını yoğunlaştırdılar. Gün geçmiyor ki yurtseverler öldürülmesin, yaralanmasın. Kanlı faşist saldırıların, S.Demirel'in "Sıkıyönetime gideceğiz, üniversitelere el atacağız" biçimindeki sözlerinden sonra yoğunlaşması ise hiç de raslantı değildir.

Demirel'in bu açıklamasından sonra İzmir'de Tamer Benial isimli bir yurtsever öğrenci komandolar tarafından otobüs durağında bıçaklanarak öldürüldü. Yine Buca Eğitim Enstitüsü'ne saldıran komandolar 8 kız öğrenciyi ağır yaralayıp Cengiz Şen adlı devrimci bir öğrenciyi öldürdüler. Tabi her zaman olduğu gibi, polis kimler olduğu bilinen faşist saldırganları yakalayamıyor.(!) Faşist komandolar polisin desteğinde üniversiteleri işgal ediyor, ilerici yurtsever öğrencileri okullara sokmuyorlar.

Gençliğin işçi sınıfının yanında çığ gibi büyüyen örgütlenmesine karşı egemen güçler anti-demokratik, faşist baskılarını sürdürüyorlar. İlerici Gençler Derneği'nin Ankara Şubesini böyle kapattılar. Gençliğin örgütlenmesini böylelikle engelleyebileceklerini umuyorlar. Tüm bu saldırılar, baskılar ülkemizde tezgâhlanmak istenen faşizme geçişe bir temel yaratmak için oynanan oyunların birer parçasıdır.

Fakat görüyoruz ki gençlik geçmişten ders almıştır. Kolay kolay oyuna gelmiyor. Gençlik, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde yerinin işçi sınıfının yanı olduğunu artık iyi bilmektedir. İlerici yurtsever gençlik olarak yurt çapında hızlı bir örgütlenmeye girmesi ve şanlı eylül direnişinde işçi sınıfının yanında yerini alması bunun en somut kanıtıdır.

İT İTE, İT KUYRUĞUNA!

Emine Engin

Türkiye, orta derecede gelişmiş, bağımlı bir kapitalist ülkedir. Ama, sermayenin ve üretimin Türkiye'deki merkezileşme ve yoğunlaşması, Yeni Zelanda gibi bazı ileri kapitalist ülkelerden bile daha yüksektir. Örneğin 1970 de 100'den fazla kişi çalıştıran özel imalât sanayi işyerleri, Türkiye'nin tüm üretiminin (tarım - endüstri) %19'unu üretiyordu. Bu rakam, devlet katılmadığı, özelin de yalnızca imalât sanayiini gösterdiği ve de eski olduğu için eksiktir. Ama bir noktaya işaret ediyor: Yüksek yoğunlaşma temeli üzerinde yüksek tekelleşme.

Tekelcilik, aşırı kâr demek. Yerli tekellerin bu aşırı kârı elde etmek için dış kaynakları yok. Üstelik kendileri uluslararası ağa babalarına da pay veriyorlar. Bu nedenle işçimiz, halkımız kan kusuyor. Hem yerli, hem yabancı tekellerin yalnızca kâr da değil, aşırı kâr hırsını doyuruyor: Hem çifte, hem aşırı sömürü.

Bu olguyu anlamadan bugün ülkemizdeki birçok süreci anlamak olanaksızdır. Daha 1967'de yazdığı "Baş Düşman Baş Tehlike ve Güçbirliği" yazısında S. Üstüngel, "Sömürgecilerle, özellikle Amerikan bankaları, tekelleri, kumpanyalarıyla bağlaşık olarak kodaman burjuvazinin memlekette kendisinin tekelci durumunu genişlettiğini göz önünde tutmadan, bu süreci ele almadan, AP hükümetinin faşist diktatora zorlamalarını gereğince değerlendirmek

ARKASI 4. SAYFADA

DÜZELTME

58-59. sayımızda yayımlanan başyazıda 12. satırdaki "yığınları" sözcüğü "yayınları", 18. satırdaki "rol oynuyor" sözcükleri ise "günler yaşıyor" olarak dizilmiştir. bu önemli yazıda anlam değişikliklerine yol açabilecek olan bu iki yanlışı düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

REDAKSİYON KURULU

HAFTALIK İŞÇİ BÜLTENİ

Yurdumuzda basın-yayın, ve haber tekelleri, bugüne kadar uluslararası ve yurdumuz işçi sınıfı hareketlerinden, sendikal savaşımlarından haberleri, kamuoyuna iletmemeye özel bir özen gösteriyorlardı. İSTA Haber Ajansı, tekellerin bu ambargosunu kırma yönünde önemli bir adım attı. Yayımlamaya başladığı "Haftalık İşçi Bülteni", uluslararası ve ulusal planda işçi sınıfı hareketlerinden, sendikalardan haberleri geniş olarak veriyor.

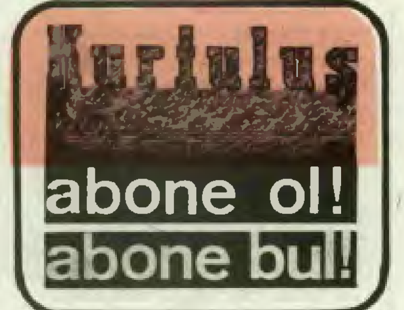
Bu olumlu adımı "İşçinin Sesi" olarak kutlarız.

Van Depremine Yardım Kampanyası

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK), Van depreminden zarar gören yurttaşlarımıza yardım amacıyla bir kampanya yürütmektedir. Avrupa'nın her tarafından toplanan yardımlar DİSK ve TÖB-DER denetiminde depremden zarar gören yurttaşlarımıza ulaştırılmaktadır.

İngiltere'de bağış kampanyası, TBÖK üyesi İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu tarafından İTİB'in destek ve yardımlarıyla yürütülmektedir. Şimdiye kadar toplanan binlerce sterlin tutarında yardım Van'a gönderilmiştir. Van depremine yardım kampanyasına, İTÖF'e üye öğrenci dernekleri de katılmıştır. Özellikle Birmingham Türk Öğrenci Derneği örnek bir çalışma göstermiş, 1000 sterlini aşkın para toplamıştır.

1977 yılında ileri demokratik düzen savaşımında okurlarımıza başarılar dileriz.

DOĞU ANADOLUNUN ÇİLESİ KÜRT HALKININ ÇİLESİ

Süleyman Sakallı

Daha Lice'nin yaraları sarılmadan geldi Van depremi. Yine bir felâket çöktü Kürt halkının üstüne. Yine 6000'i aşkın yurttaşımız öldü. Ölenlerin yarısından çoğunu soğuk ve açlık aldı götürdü. Dünyanın her yanından yollanan milyonlarca tutarındaki yardım malzemesi yine soyguncuların depolarına, ceplerine aktı.

Demirel, yepyeni bir Lice kuracaklarını söylemişti. Liceliler bu parlak sözlerin boş lâf olduğunu bütün açıklığıyla gördüler. Şimdi Van için aynı parlak nutuklar atılıyor. Sonunun ne olacağını herkes biliyor. Nutukları atanlar da biliyorlar. Çünkü bu oyun, bu sahtekârlık yeni başlamadı. Türk-Kürt burjuvazisi bu oyunu yıllardır oynuyor.

Buna karşılık Kürt halkı gerçekleri görüyor, savaşımını Türkiye işçi sınıfının sosyalizme açılan ileri demokratik düzen savaşımıyla bütünleştiriyor. Ancak "ilerici", "sosyalist" geçinen birçokları bu oluşumu önlemeye çabalıyorlar.

Örneğin, Maocular Kürt halkının özlemlerini, demokratik istemlerini sömürüyorlar. Kürt emekçisini Türk emekçisinden ayırmak için her çeşit provokasyona başvuruyorlar. Böylece emperyalizmin halkları bölme politikasını Türkiye'de yürütüyorlar.

Bu oyuna gelmenin, Türkiye işçi sınıfının savaşımına büyük zararlar vereceğini görmek, göstermek gerekir. İşçi sınıfının savaşımına vurulacak her darbenin de, ezilen ulus üzerinde baskının artması demek olacağı açıktır. Maocular Kürt halkının gerçek çıkarlarını savunmuyorlar. Yaptıkları, Kürt halkına ihanettir.

Maocuların bu ihanet, yalan ve aldatma politikasını her olay gözler önüne seriyor. İşte örneği: Van depreminin ardından Maocular deprem bölgelerine çöreklendiler. Yardım malzemesinin yerine, halka ulaşmasını engellemek için sürekli çalışma yürüttüler. Bu ne demektir? Eli kanlı burjuvazi, yıllar yılı Kürt halkına karşı kırım politikası uygulayan burjuvazi bile insan felâketiyle bu denli açık alay etmeye cesaret edemez! İşte maocular Kürt halkına böyle yardım ediyorlar! Dahası var. Maocular bir yandan yardımların yerine ulaşmasını engellerken öte yanda da Avrupa'da "deprem için" para topluyorlar. Hem yardımları engelle, hem de "yardım" adı altında para topla. İşte bir başka maocu sahtekârlığı! Bu paraların nereye gittiğini sormak, bunun hesabını istemek gerekir. Bunun hesabını en başta Kürt halkı soracaktır.

Öte yanda, Kürt halkının her türlü ulusal baskıya karşı verdiği "ulusların yazgılarını kendilerinin çizme hakkı" savaşımının özünü boşaltan sağ-oportünist, küçük burjuva görüşler de en az maocu görüş denli devrimci savaşıma darbe vuruyor. Türk-Kürt halklarının çıkarlarına ters düşüyor. Doğu Anadolu'nun geri kalmışlığı, insanların çilesi, bir "ekonomik kalkınma sorunu", bir "eşitsiz gelişme sorunu" olarak ele alınıyor. Kürt halkının ezilmesi bir "bölgesel sorun" gibi gösteriliyor. TİP oportünistleri dostlarını ürkütmemek için bu konuda fazla konuşmamayı yeğliyorlar. "Hassas" bir konu olarak gördükleri Kürt sorununda şimşekleri üstlerine çekmemeye çabalıyorlar. Sosyal demokratlar ise Kürt ulusal sorununu hepten yok sayıyor, gerçeklere gözlerini kapatıyorlar.

Bütün bunlar şunu gösteriyor: Maocusundan legal sosyalistine, liberalinden sosyal demokratına dek hepsi, bir yandan demokrasi savaşımı verdiklerini söylerken, Kürt sorununda şovenizmden başka birşey yapmıyorlar. Ya Türk şovenizmine, ya da Kürt şovenizmine kapılanıyorlar. Ve bu nedenle Türkiye işçisinin, emekçisinin, halkının genel ve ortak gerçek çıkarlarına cevap vermiyorlar.

Her ulustan işçilerin ortak sınıf çıkarlarını savunan gerçek işçi sınıfı partisinin, ulusal önyargılardan uzak, devrimci programı olmadan, her türlü şovenizme karşı yalnızca işçi sınıfı çıkarlarını savunan bir politika izlemeden ulusal sorunda doğru tutum almak olanak dışıdır. İşte bu tutum, devrimci tavır, en doğru biçimde TKP Programında ifadesini bulmuştur. Şöyle diyor TKP Programı:

"Türkiye Komünist Partisi ulusların yazgılarını kendilerinin çizmesi konusundaki, Lenin'ci ilkelere bağlıdır...

....

Kendi yazgısını çizmek hakkı, uluslara demokratik devletin bütünlüğünde kalmak onunla sıkı ekonomik ve politik işbirliği kurmak hakkını da kendinde taşır.

....

Ulusal azınlıkların komünistleri, Lenin'ci enternasyonalistler olarak, uluslararası emekçilerin sıkı dayanışmasını propaganda etmekle yükümlüdürler. Memleketimizde ulusal azınlıkların egemen sınıflarından bir kısmı gericiliğin, emperyalistlerin işbirlikçileri durumundadırlar. Ülkemizde komünistler, hangi ulustan olurlarsa olsunlar, Türk işçi ve köylüleri ile, ulusal azınlıkların emekçilerinin kardeşçe birliği için savaşırlar."

(TKP Prog. s.34-35)

IYOR .. OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR .. OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR ...

TÜRKİYE'DE DE SOSYALİZMİ KURACAĞIZ

Bulgaristan doğumluyum. Kapitalist Bulgaristan'da, devrimi de, sosyalizmi de yaşadım.

Gençliğimin 18 yılı kapitalist Bulgaristan'da geçti. Patronlar anamdan emdiğim sütü benden cimcire cimcire aldılar. O yıllar, bir gün sosyalizmi kurduğumuzda bu kan içicilerden hesap soracağımızı düşünerek yaşıyordum. Ve çok geçmeden güzel günlerimiz geliverdi. İşçi sınıfı kızıl bayrağı dalgalandırdı. Bulgaristan'da sosyalizm kuruldu.

Ne var ki, üzülerek söylüyorum, bir takım sapık akımlar kafamı karıştırdı. Güzel sosyalist yurdun kıymetini bilemedim. Türkiye'ye, kapitalist Türkiye'ye göçtüm.

Yıllar birbirini kovalayarak akıp geçti. Açlıktan sefaletten kurtulamadık. En büyük çocuğumu parasızlıktan okula gönderemedim. Bir fırıncıya çırak verdim. Kalan iki çocuğumu doyurabilmek için Londra'ya geldim. Ama hiçbir şey değişmedi. Buradaki burjuvazi daha azılı imiş: Beni 60 saat çalıştırıp £20 ödediler.

Kanunlar uygun olsa hemen Bulgaristan'a dönerim. Yaptığım yanlışa çok pişman oldum ama iş işten geçti. Üç çocuğumun hayatını söndürdüğüm için hepsinden özür dilemeye davrandığımda bana: "Baba, hiçbir kuşku içinde kalma; biz işçi-köylü kendi meclisimize yakında dolacağız. Türkiye'de de sosyalizmi kuracağız dediler. Gözlerim yaşardı.

Umudumuz sizlersiniz. Yaşasın işçi sınıfı savaşçıları.

Türkiye Mektubu

Faşizmin baskı ve zulmü, mücadelemizi durduramaz

Türkiye burjuvazisinin faşist baskı ve zulmü gün be gün artmakta, faşizmin tırmanışı gözle görülür duruma gelmektedir. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerindeki baskılar okulların açılışıyla, öğrenci gençlik üzerinde de sürmeye başlamıştır. Baskılar orta öğretim gençliğine kadar gelmiştir. Orta öğretimdeki okul yöneticileri faşist militanlardan seçilmekte, okullar komando karargâhı haline getirilmekte, ilerici öğrenciler faşist katillerce dövülmektedir. Faşist baskılar Çanakkale'de de artmıştır. Çanakkale-Bayramiç arasında yapılan DGM'leri ve faşizmi protesto yürüyüşünde, halk coplanmış, Çanakkale Kültür Derneği yöneticileri tutuklanmış, Dernek kapatılmıştır. 1 kasımda açılan Çanakkale Eğitim Enstitüsünde de baskılar çok yoğundur. İlerici öğrenciler gece yatağından kaldırılıp dövülmektedir. "Hiç kimseye söyleme ve okulu terket, yoksa öldürürüz" tehdidiyle okumaları engellenmektedir. Okul yöneticileri bu faşist baskıları desteklemektedir.

Faşist düzen kurma çalışmaları, ilericiler üzerine baskı ve terör uygulayarak sürerken, cahil bıraktırılan köylü halkımızın dinî ve ulusal duygularını sömüren MHP'li imamlar, köylerde vaazlar vermekte, faşist ve gerici propagandalar yaparak taban kazanmaya çalışmaktadırlar.

Bunlar faşist tırmanışın çeşitli görünüşleridir. Faşizmin tırmanışına yardımcı olanlar da vardır. Bunlar çeşitli boyda maocu goşist, anarşist, sağ oportünist gibi sapık, bilimdışı akımlar ve onların temsilcileridir.

Bizi ne burjuvazinin faşist baskıları ne de sapık akımların provokatif saldırıları yıldırır. Savaşımızı hiçbir güç durduramaz.

Yaşasın işçi sınıfının enternasyonalci birliği!

Yaşasın DİSK!

Yaşasın işçi sınıfımızın öncü partisi!

Çanakkale'den R.E.

Kriz, Patronların Krizidir

Geçenlerde çalıştığım fabrikada çay molasında bir işçi arkadaş, Ingiltere'de son üç yıl içinde hayat pahalılığının çok arttığını, fiyatların iki misline çıktığını belirtti Buna karşılık biz işçilerin ücretleri olduğu yerde kalıyor. Patrondan zam istediğinde "kriz var, veremem, istersen çalışırsın, istemezsen gidersin" diyor. Sanki bu krizin nedeni işçilermiş gibi, krizin yükünü bizim omuzlarımıza yıkıyorlar. Biz iyi biliyoruz ki bu kriz, patronların krizidir. Bu düzen patronların düzeni, kapitalist düzendir. Sömürünün kalktığı sosyalist ülkelerde kriz falan yok. Çünkü orada patronlar yok. Işçiler kendi düzenlerini kurmuşlar, yönetimi ellerini almışlar.

Bizim de işsizlikten, sömürülmekten kurtulmamız, ancak sosyalizmi kurduğumuz zaman gerçekleşecektir.

Londra'dan A.B.

Türkiye'de Devrim Süreci

Günümüzde TKP'nin mücadelesi gerek yurt çapında, gerekse dünya kamuoyu tarafından bilinmektedir. Bu hareket, bu gelişme, ardıcıl savaş dünyadaki tüm ilericiler tarafından sevinçle karşılanıyor. Gerici faşist karması MC hükümeti, hırsız Demirel, katil Türkes de bu gelişmeyi gördükleri için antikomünizm yapmayı, TKP'ye çamur atmayı günlük politikaları yaptılar. Bunun yanında TİP, TSİP, SP gibi legal çalışabilen oportünist partilerin başkanları TKP'ye çatmadan geçmiyorlar. Bu oportünistler kendilerine, "Biziz sosyalistler; işçi sınıfını, ezilen halkı sosyalizme biz götüreceğiz" deyip, TKP'nin varlığından bile söz etmiyorlar. TKP bütün yayınlarında "anti-faşist, anti-emperyalist tüm demokratik güçlerle eylem birliği yapmaya hazırız" diyor. Öyle ise bu oportünist partilerin yöneticileri TKP ile neden işbirliği yapmıyorlar? Bunun yanında sınıf savaşı keskinleştikçe, kendilerine devrimci adını takan maocu bozkurtlar yanlarına MİT'ini, itini alıp, sosyalist, işçi, öğrenci kitle örgütlerine saldırıyorlar. Böylelikle kendilerinin karşı devrimci olduklarını, emperyalizmin ekmeğine yağ sürdüklerini kendi kendilerine teshir ediyorlar. Sapık akımlara karşı verilen savaşın burjuvaziye verilen savaştan hiç ayrı bir yanı yoktur.

Kadınlar Birliği Seminer Düzenledi

18 aralıkta İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği'nde işçi ailelerinin sorunları üzerine yapılan seminere çok sayıda emekçi kadınlarımız katıldı.

Seminerde iş bulma, ev, doktor, hastane, çocuk bakımı, fabrikalardaki kötü çalışma koşulları gibi sorunlar tartışıldı. Dil bilmeme konusunda bir konuşmacı şunları söyledi:

"Türkiye'de anadilimizi konuşuyorduk da, sorunlarımız yok muydu? Biz ailece işçiyiz. Babam ve üç kardeşim çalıştığı halde iki yakamız bir araya gelmedi."

Konuşmacı sözlerini çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ücret artışının sağlanması ve "eşit işe eşit ücret"in ancak mücadeleyle, örgütlenmeyle hayata geçirilebileceğini vurgulayarak bitirdi.

MİT

BAŞTARAFI 1 SAYFADA

vası için yüzlerce genç işkenceden geçirildi ama asıl suçlular yakalanmadı. Bu olaylarla ilgisi olduğu söylenen Yüzbaşı İlyas şimdi nerelerdedir?" dediğinde kimse kalkıp cevap veremedi.

1977 yılı MİT bütçesinde "Gizli Hizmet Giderleri" 45 milyon liraya yükseltildi. Yâni ajan provokatörlerin maaşı arttırıldı. Anlaşılan MİT'in başı dertte..

MİT'in bu denli kudurganlaşması, bütçesinin % 90 arttırılışı "Türkiye'nin emperyalizmin, NATO'nun zayıf noktası olduğu"nun bir başka göstergesi değil midir?

ATILIM Köşesi — Sendikalar ve Sendikalarda Çalışma

TKP MK organı Atılım'ın 36. sayısında, "komünist - ler ve sendikal hareket"adlı yazıda dendiği gibi,

"Kamünistlerin sendikalar içinde çalışma biçim ve yöntemleri, sınıfsal sendikacılık yolunu izliyen yönetimlerin birliğini sağlama ve pekiştirme sarunları son zamanlarda aldukça önemli sarunlar haline geldi. Bunun nedeni, taplumun bütün kesimlerini, bütün politik akım ve görüşleri etkileyen büyük Eylül Direnişi'nin işbirlikçi burjuvazinin ve çeşitli legal «sosyalist» partilerin sendikal harekete karşı tutumlarını, taktiklerini daha açık ortaya çıkarmış olmasıdır."

V. İ. Lenin, işçi sınıfının başarılı savaşım verebilmesi için idealajik, politik ve örgütsel birliğinin ve bu birliğin sağlanmasında işçi sınıfının en yığınsal örgütü olan sendikaların büyük rolü olduğunu belirtir.

Lenin, partiden ayrımlı olarak sendikaların geniş kapsamlı örgütler olmasını, «*patronlara ve gerici hükümetlere karşı savaşım için birleşmenin gerekliğini kavrayan*» tüm işçilerin birleştiği bir örgüt olması gerektiğini söyler. (C. 6, s. 114.)

Lenin, komünistlerin her tür güçlüğü yenerek, her engeli aşarak sendikalara girmelerini, arada aktif çalışmalarını önerir: «*Her komünist sendikalara olanakları çerçevesinde yardım etmeli, bu örgütlerde aktif olarak çalışmalıdır.*» (C. 6, s. 114.) .... «*Komünistler, partisel görüşlerinde ayrım yapmaksızın tüm işçileri sendikalara çağırmalı, olanaklar ölçüsünde daha geniş işçi çevrelerini bu işçi örgütlerine çekmelidirler. Fakat komünistler bu örgütler içinde kendi parti gruplarını oluşturmalı ve tüm örgütler içinde uzun ve sistemli eylemde bulunarak bu örgütlerle parti arasında en sıkı ilişkilerin kurulmasının sağlanmasına çalışmalıdırlar.*» (C. 24, s. 56.)

Lenin, pratikte sendikalarla komünist partisi arasında sıkı ilişkilerin kopması ve sendikaların burjuvazinin etkisi altına girmesi, proletaryanın sınıf savaşımının körletilmesi demek olduğunu belirtir. İşçi sınıfı içinde sosyalist bilinçlenmenin gelişmesini güçleştiren sendikaların yansızlığı teorisi yandaşlarına karşı ardıcıl, kesin bir savaşım verilmesini söyler.

Lenin, sendikaların partinin bir seksiyonu, bir türevi haline getirilmesine kesinlikle karşı çıkmaktadır. Buna karşın sendikaları, işçi sınıfını komünist partisiyle, onun ülkü ve erekleriyle bağlıyan bir örgüt olarak görmektedir.

Lenin, komünistlere sendikaların günlük çalışmalarına aktif katılmalarını, sendikanın tüzüksel ödevlerini büyük bir dikkat ve titizlikle yerine getirmelerini salık verir. Komünistlerin sendikalarda kendi inançlarına göre hareket etmelerini, bununla birlikte başka türlü düşünenlere de saygı göstermelerini önerir.

"Korkunun kaynağı" adlı yazıda, aynı konuya ilişkin olarak,

"Geniş emekçi yığınlarının hükümete karşı yürüttüğü savaş yeni bir aşamaya yükseliyor. Bu durum, anayurdun ulusal çıkarlarına sahip çıkan herkese karşı harp açan Demirel hükümetini daha da sersemletti. Onunla birlikte Tunç ve takımının, Maacu ajanların fayaları daha da ortaya çıktı. TİP yöneticilerinden kimileri iyice tedirgin oldu. En gerici çevreler, «Tercüman» gazetesi aracılığıyle DİSK'e karşı saldırıya geçtiler. Amaçları, DİSK'i yıpratmak, taban ile örgütün arasını açmaktı. TİP yöneticileri bu kampanyaya çanak tuttular. İşçi sınıfının DGM'ne karşı verdiği savaşın etkisini kırmaya çalıştılar. Onlar karanlık kirli oyunlara girdiler. DİSK'in forumlarını baltalamak için tepinip durdular."

deniyor.

★

"Bunların «DİSK üst yönetimi»ne karşı açtıkları savaşı, «DİSK, CHP'lileştiriliyor», «DİSK sosyal demokratlaştırılıyor» naraları arkasında yapmaları gözden uzak tutulmamalıdır. Hiçbir komünist, hiçbir gerçek sosyalist burjuva partilerinin sendikaları peşine takma çabalarını gizlemez. Bunun gibi, işçi sınıfının politik ve sendikal birliğinden yana olan bir kimse DİSK'in saflarına sosyal demokratların katılmasına ve onlarla yönetimde de işbirliği yapılmasına karşı çıkmaz.

Yeni yeni sendikaların DİSK'e katılmaları, işçi hareketi içindeki en olumlu gelişmelerden biridir. Bu, sınıf sendikacılığının, sarı sendikacılığı hızla geriletmesinin bir sonucudur. Bu süreci bazı TİP yöneticileri Halk Partisi'nin bir «oyunu» olarak görüyorlar. Son derece yanlış ve zararlı bir görüştür. Bu sendikaları DİSK'e katılmaya zorlayan asıl güç, savaşta Tunç'ların iç yüzünü gören, uyanan işçi yığınlarıdır; sendika tabanıdır. Kaldı ki, sarı-sendikacılığın pençesinden kurtularak DİSK'e katılan sendikacıların, işçilerin beraberlerinde getirdikleri yanlış eğilimlere ve burjuvazinin çeşitli yollardan DİSK'e aşılamaya çalıştığı uzlaşmacılığa karşı savaşım yolu, hiç de kendilerini «biricik» sayanların yaptığı gibi gürültü koparmak değildir. Böyle bir tutum, çeşitli politik görüşlere sahip olan işçileri bölmekten, bu yolda çaba harcayan Demirel'lerin, Kaç'ların, Sabancı'ların ve Tunç'ların ekmeğine yağ sürmekten başka hiç bir işe yaramaz."

(Komünistler ve sendikal hareket)

★

"..................... Sosyalizm davasına inanmış TİP'liler, bu tutumu benimsemiyor. Büyük burjuvaziyi, hükümetiyle, polisi, büyük mali ve ekonomik olanaklarıyle, egemenliğiyle gerileten — Profilo'da olduğu gibi —, kanıyle bütün halkın demokratik haklarını savunan işçiler samut durumu görüyor, kendilerine sosyalist diyen bu kişileri bir yana iterek devrim yolunda ve devrimci partisinin öncülüğünde ilerliyor."

(DGM'lere karşı savaşımın politik bilançosu)

Şili Komünist Partisi bildiri yayımladı

Corvalan'ın kurtarılışı faşizme karşı zaferdir

LUIS CORVALAN

Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşması dolayısıyla Şili Komünist Partisi bir bildiri yayınlamıştır. Meksika'nın başkenti Meksiko şehrinde "El Dia" gazetesinde çıkan bildiride, Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşmasının faşizme karşı bir zafer olduğu belirtilmiştir.

Bildiride,"Luis Corvalan'ın hayatının kurtarılması ve özgürlüğüne kavuşması, partimiz ve başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi olmak üzere birçok komünist partisi için sürekli bir uğraş olmuştur." denilmekte ve bazı komünist partilerin tutumları şöyle eleştirilmektedir:

"Aydınların seçkin bir temsilcisi, bir marksist olan İtalyan Komünist Partisi Genel Sekreteri Antonio Gramsci benzer bir durumda, Mussolini'nin zındanlarındaydı. O zaman Sovyetler Birliği, Antonio Gramsci'yi faşizmin pençesinden kurtarmak için, şimdi Luis Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşmasını sağlayan çabalarına benzer girişimlerde bulunmuştur. Gramsci'nin durumunda olduğu gibi, Sovyetler Birliği bu kez de proletarya enternasyonalizmi ve komünist hümanizma prensibiyle hareket etti.

Bundan dolayı, Georges Marchais'in ve Fransız Komünist Partisi Politbürosu'nun Şili'de de geniş olarak yayınlanan bildirilerindeki anlayış yoksunluğunu üzüntüyle karşılıyoruz. Şunu içtenlikle belirtelim ki, bu bildiriler faşizme karşı savaşa yardım etmez."

Bildiride ayrıca, bugüne kadar yüzlerce politik tutuklunun ve son olarak Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşmasının, dayanışma hareketinin gücünün bir kanıtı ve bu gücün, Şili halkının özgürlük ve demokrasi savaşına belirleyici bir yardım olduğu belirtilmektedir.

SSCB'de işçi ücretleri %18 arttı

31 milyon sovyet işçisi, yeni yıla ortalama %18'lik bir ücret artışıyla girdi. Kapitalizm, emperyalizm bir yandan krizler bunalımlar içinde çalkalanırken, sosyalist ülkelerde işçi ücretleri sürekli artıyor.

Komünizm kuruculuğunda dev adımlarla ilerleyen Sovyetler Birliği, 10. Beş Yıllık Plân'ın 1. yılını başarıyla kapatıyor. Bu yılın sonuçları ve yapılan hesaplar, endüstri üretimini %90 arttırmayı amaçlayan 10.Beş Yıllık Plânın hedeflerinin gerçekleşeceğini gösteriyor.

Kapitalist ülkelerde ise işsizlik, hayat pahalılığı almış başını gidiyor. İşçilerin, emekçilerin durumları ha bire kötülerken, sovyet işçilerinin ücretlerindeki bu artış sosyalizmin üstünlüğünü kanıtlıyor.

ŞİLİ DUYARLIĞI

Genç ozanlarımızdan Seyyit Nezir'in Şili üzerine yazdığı şiirlerini içeren bir kitabı aralık 1976'da basıldı. Devrimci bir özü, güzel ve duygusal bir biçimle başarıyla bağlayan Şairi kutlarız. Aşağıda bu kitaptan bir parçayı okurlarımıza sunuyoruz.

Bitti şantiyedeki barikatın
Mermileri ,
Nasırları var işçilerin.
En sonda Manuel
Elindeki ingiliz anahtarını
Anlatılmaz
Tadılmaz bir aşkla
Araladı gövdesinden
Ve paraladı beynini ihanetin.
Yüzü rahat
Göğsünde süngülerle yazılmış berat
Sanki son güzelliğini kullanmıştı ömrün,
Kuşkusuz ayrıldı son nefesinden.

Karikatür Köşesi

Bundan böyle gazetemizde Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi'nin günlük merkez yayın organı "Daily World" gazetesinde yayımlanan ünlü işçi sınıfı karikatürcüleri Bill Andrews ve Ollie Harrington'un yapıtlarından birini okurlarımıza sunacağız.

"Bu gidişle hakkında yazı yazacak bir işsiz sovyet işçisi bulamazsak, biz kendi işimizden olacağız."

ÇOCUKLARIMIZA YUVA VE EĞİTİM OLANAKLARI SAĞLANMALIDIR

İşçi çocuklarının bir yuvaya kavuşması için İTKB çalışmalarını sürdürüyor

Hackney, Londra'da Türkiyeli ailelerin yoğun olarak yaşadığı, genel olarak emekçi halkın oturduğu bir semt. Fakir, bakımsız, ihmal edilmiş bir semt. Burada yaşayan ve çalışan ailelerin pekçok sorunu var. İçinde yaşanamayacak kadar kötü evlerde otururlar, kapısından girilmeyecek kadar pis havasız iş yerlerinde çalışırlar. Hackney Kansıl (Belediye)'dan ev alabilmek için yerli-yabancı 14000 aile sırada. Aralarında yıllardan beri sıra bekleyenler var.

Çocuklu ailelerin durumu daha da kötü. Çocuğu olan annelerin dışarda çalışması imkânsız denecek kadar zor. Bunun için, çocuklarını Türkiye'de bırakan, yıllar yılı, onların ayrılığına katlanmak zorunda kalan ailelerin sayısı çok yüksek. Yanına aldıranın derdi daha büyük. Okul çağında olanlar dil bilmeden, yeni çevrelerine alışmaya fırsat bulamadan okula başlıyorlar. Bocalıyorlar. 5 yaşından küçük olanlar ise devamlı evde analarının başında. Bütün Londra'da, özellikle Hackney bölgesinde, yuvalar yetersiz. Kansıl yuvaları anasız babasız ve fakir çocuklara öncelik tanıyor. Hem de bekleme listeleri epey kabarık.

Kaç Çocuk Yuvaya Gidiyor?

Kuzey Hackney'de 0-4 yaşları arası 5800 çocuk var. Bunlardan 1300'ünün ana ve babaları dışarda çalışıyor, geri kalan 4500'ünün anneleri evlerinde çalışıyor. Bu kadar çocuğun ihtiyacını karşılamak üzere sadece 3 sağlık merkezi var. Yine aynı yaşlardaki çocukların 365'i kansıl, kreş, ya da yuvasına gidebiliyor. 222'si de kansıla kayıtlı bakıcılara bırakılıyor. 200 kadarı yine kansıla kayıtlı, özel mahalle yuvalarında bakılıyor ve geri kalan 5000 çocuk, okula gitmeden önce resmen bir yuvaya gitme olanağından yoksun. Evde hem fiziki, hem de psikolojik bakımlardan çok kısıtlı bir sosyal çevre içinde büyüyorlar. Analarının dışarda, değil çalışmaları, alışveriş ya da gezmeye gitmeleri dahi son derece güç.

Yukarıdaki sayılardan da anlaşılacağı gibi, durum oldukça kötü. Ve yol-iz bilmeme bakımından yabancı, bu arada Türkiyeli aileleri de çok olumsuz yönde etkiliyor bu durum. Çocuğunu ehil olmayan bakıcılara bırakıp haftada çocuk başına £10-12 ödeyen aileler var. Üzüntüsü, sıkıntısı caba.

İngiltere'deki Turkiyeli ailelerin dertleriyle ilgilenen İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği, bütün bu durumları gözönüne alarak, çocuklarımızın yuva sorununa da eğildi. Bu bölgede yaşayan ve çalışan ailelerin çocuklarının ucuz, temiz ve rahat bir yuvaya kavuşması için çalışmalarını hızla ilerletiyor.

İngilizce Dersleri

Kurulduğundan buyana üyelerinin dil sorununu kendi bünyesinde, kendi olanaklarıyla çözümlemeye çalışan İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği (İTKB), önümüzdeki ocak ayından itibaren Hackney bölgesinde İLEA'nın resmî himayesinde İngilizce derslerine başlıyor. 9 aylığı £1.5 olan dersler, Hackney Downs School'da İngiliz öğretmenler tarafından haftada ikişerden 4 saat olarak verilecek.

İT İTE, İT KUYRUĞUNA!

BAŞTARAFI 1 SAYFADA

bu diktatoraya karşı güçlerin, örgütlerin strateji ve taktiğini doğru çizmek zordur." diyordu. Bu söz bugün kat kat daha geçerli.

Bugün tekelci burjuvazi ülkeye, devlete egemen. Bunu anlamadan hiçbir olay açıklanamaz. Türkiye Cumhuriyetinin en gerici hükümeti MC neden siyonizme "karşı"? Neden ulusal kurtuluş hareketlerini "destekliyor"? Arap ve Afrika halklarıyla dostluk için neden ölüp bitiyor? Neden Çağlayangil Amerika'ya "güvenini yitirmiş"?

Kıbrıs "barış harekâtı"nın, Libya'ya, Tunus'a uzanan "dostluk elinin altında yatan nedir? Yunanistanla rekabetin İran'la "kardeşliğin", vs.,vs. altında neler yatıyor. Almanlar, Japonlar Türkiye'ye geliyor, Demirel Kerkük'e gidiyor. Nedir bu?

Tekelci burjuvazi genişlemek istiyor. Bunun için bir yandan Arap, Afrika halklarına kuzu postuna sarınıp gözüküyor. Aynı zamanda, emperyalist sistemin iç çelişkileriyle oynama çabası ile, bir kucaktan ötekine geçip bir üçüncüye göz kırpıyor. Bu arada kendi düzeyinde bazı rakipleriyle çatışıyor, ötekileriyle ittifaklar kuruyor. Emperyalist merkezler de bu durumu kullanmak için birbirleriyle yarışıyorlar. Almanı gidiyor, Japonu geliyor. Atılım aralık sayısında da belirtildiği gibi onlar da Türkiye'yi atlama tahtası yapmaya çalışıyorlar.

Durum böyleyken bazıları gerilerde nal topluyor. Kimisi Türkiye gibi ülkeler için finans kapital sözünü bile ettirmiyor, irkiliyor. Şöyle bir gözünü açıp İş Bankasıyla çeşitli holdinglerin, Akbankla Sabancı'nın kan bağını görmeye bile üşeniyor.

Kimisi de hâlâ ticaret sermayesinin mi sanayi sermayesinin mi egemen olduğunu tartışıyor. Bu da nal toplamak;hem de Kautsky'nin nallarını toplamak. Bir ülkede finans kapital artık oluşmussa,artık ticareti, sanayisi bankası hepsi bir olmuş demektir. O mu bu mu egemen demek Kautsky'nin "hatasını" tekrarlamaktır, oportünizmdir.

Gerçekte de, bugün "sosyalist" maskesi altında, ama oportünizmin kılavuzluğundatürlü sapık değerlendirmeler ve ters çizgiler var. Oysa bu sorunları doğru yanıtlamayanlar faşizm tehlikesini de,gelişmekte olan devrimci durumu da köklü olarak anlayamazlar. Doğru devrimci savaşım yolunu çizemezler. Baş düşmanı, uzak yakın dostu seçemezler.

Gerçeği en iyi gören ise önde gidiyor, öncülük ediyor. TKP yığınları peşine takıp sürüklüyor. Çünkü TKP, marksizm-leninizm çizgisinde Türkiye somutunu çözümlüyor, ve doğru savaş yolunu gösteriyor. TKP'nin,kendi çözümlemelerine dayanarak attığı "sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak" belgisi yığınları sarıyor.

Türkiye gibi orta gelişkin bir kapitalist ülkede yerli-yabancı tekellerin ekonomiyi ahtapot gibi sardığını gördüğü için TKP, orta yol yoktur diyor, "halkın ulusal demokratik cephesi ile işbirlikçi burjuvazinin gerici-faşist cephesi arasında bir orta yol yoktur." (Atılım, Aralık, sayı:36)

İTİB 2. Olağanüstü Kongresi Yapıldı

26 aralık pazar günü İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin 2. Olağanüstü Genel Kurulu yapıldı. Örgütün hızla büyümesinin beraberinde getirdiği sorunlar tartışıldı. Örgüt üyelerinin bilinç düzeyinin yükseltilmesinin önemi vurgulandı. Yeni örgüt kurullarının seçimi yapıldı.

Yeni Bir DİSK Kitapçığı:

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) "Göçmen İşçiler Sorunu" adlı bir broşür yayımlamıştır. Broşürde işgöçü ve göçmen işçilerin sorunları incelenmekte, DİSK'in somut istemleri belirtilmektedir.

Bu broşürden edinmek isteyen okurlarımız,20 pencelik posta pulu ile adresimize başvurmalıdırlar.

NÂZIM HİKMET köşesi

Kalıcıdır -2

Yazan: S.ÜSTÜNGEL

Burjuvazi, işçi sınıfının, Komünist Partisinin düşmanları, Nazım'ı halk yığınlarından, işçi sınıfından, devrimci hareketten koparmak için her aracı, en aşağılık provokasyon oyunlarından en sert ve kaba baskı biçimlerine, yöntemlerine kadar her şeyi kullandı. Komünist Partisinin düşmanları, hâlâ bugün de, Nazım'ı yığınlardan, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm için olan savaştan koparmak için her şeyi yapıyor. Gerici, halk düşmanı hükümetler, Nazım'ı sağlığında zındanlara tıkmak, yapıtlarını, şiirlerini yasaklamak yoluyla onu devrimci eylemden izale etmek istediler. Ölümünden sonra, burjuvazi yasakları sürdürmek, provokasyon ve iftiraların, yalanların arkasını kesmemek, Nazım'ın yapıtlarını sokaklarda yakmak «yoluyla» onu halk yığınlarına unutturmak çabasındadır. Ama bu faşist yöntem burjuvazinin ulaşmak istediğinin tamtersi sonuçlar vermektedir. Komünist Nazım yaşıyor savaş alanında, yığınların yüreklerinde.

Düşmanlar Nazım'ın gücünü biliyor, onun savunduğu devrimci ülkülerin yığınları gittikçe daha kuvvetle sardığını görüyor. İşbirlikçi, karşı-devrimci çevreler, bunların hükümetleri bu gelişmeyi körletmek, önlemek için kuduruyor. Bunun başka türlüsü de olamaz. Bu olay keskin sınıf savaşının bütün sertliğiyle açığa vuruşudur.

İşçi sınıfının, Komünist Partisinin düşmanları saldırılarını bir de en sinsi yöntemlerle yürütüyor. Komünist Partisine dost görünüp onu arkadan hançerliyenler az değildir. Düşmanlar Nazım'a karşı aynı yöntemleri kullanıyor. Faşistler, bağnaz gericiler, işbirlikçiler Nazım'a açıktan saldırıyor. Ama bunun yanı sıra, her boydan ve her soydan sağ, «sol» oportünistler, bozguncular, kendilerine «devrimci» süsüveren provokatörler Nazım'ı yığınların gözünde küçük düşürmek için en kirli ve sinsi oyunlara başvurmaktan geri durmuyor. Kendilerine «MDD»ci diyenler Nazım'ı sevmezler, ateşten korkarcasına ondan kaçarlar. Maocu başıbozuklar, Pekinde, alanlarda Nazım'ın da kitaplarını, yapıtlarını ateşlere attılar, yaktılar. Türkiyede Maoculuğu destekliyenler bu faşist barbarlığa karşı, sahte «kültür devrimi» yaftasıyla işlenen bu uluslararası zorbalığa karşı, Türkiye halkının ulusal onurunu, kültür değerlerini böylesine ayaklar altına alan alçaklığa karşı seslerini çıkarmadılar.

Nazım, şiirlerinde, destanlarında, türkülerinde, yapıtlarında yüreğinin en ateşli duyularıyla, bilincinin bütün gücüyle Marks'ı, Engels'i, Lenin'i Türkiye proletaryasına, devrimcilerine, halkımıza anlatmıya çalışmıştır. Nazım, dünya emekçilerinin büyük önderlerini Türkiye proletaryasına, halkına bütün yönleriyle tanıtmaktan geri durmamıştır. Bununla, bu davranışıyla Nazım, proletaryanın, işçi sınıfının, Komünist Partisinin elinde en keskin savaş silâhı olan Marksizm-Leninizmi, bu en devrimci ülküleri, ilkeleri yaymıya çalışmıştır. Nazım, kıvrak, usta bir dille, bütün komünist [illegible]nisiyle bu ülküleri halkımıza aşılamak için savaşmıştır. Böylesi bir davranış, savaş zorunluktu, bugün de, yarın da zorunluktur. Nazım, Marksizm-Leninizm düşmanlarını, ideolojik her alanda ortaya çekip çekip pataklamıştır, bunların iç yüzlerini açığa vurmuş, maskelerini düşürmüştür.

Bugün, memlekette, ideolojik alandaki savaşlar keskinleşmiştir. Ulusal bağımsızlık, kurtuluş hareketinin, komünist hareketin ideolojik — politik gelişmesine, eylemlerine temel olan Marksizm-Leninizme yapılan saldırılar en keskin biçimlerde ortaya çıkmıştır. İşbirlikçi burjuvazi, her soydan ve her boydan oportünist akımları, görüşleri ideolojik savaşta destekliyor, bunlara önemli rol veriyor. Sağ «sol» oportünistler, bozguncular, «MDD'-ciler», bu Maocular, Türkiye de devrimci hareketin içine sızmakta ayak direyenler burjuvazinin «Truva atları»dır. Bu «beşinci kolun» elebaşıları, en çok gençlere musallat olmuşlardır. Maocu «sollar» gericidirler. Maocular, Mao'nun kendisi, yer yüzünde emperyalizminin baş jandarmalığını yapan, Çin-Hindi halklarının başına yıllardır napalm bombaları yağdıran ve Türkiyenin başına ağa kesilen Amerikalılarla, çağımızın barbarlarına başbuğluk eden Niksonlarla kucaklaştılar. Maocular ulusal bağımsızlık hareketlerinin can düşmanlarıdır. Açıktan açığa karşı devrimcidir.

(Devam edecek)

NÂZIM HİKMET 75 YAŞINDA

Kutlama Gecesi

COLLEGIATE THEATRE
25 Gordon St.
WC 1
29 Ocak 1977
saat:20.00

işçinin sesi ..... 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ ..... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
..... (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ ..... 56 Mansfield Rd . ILFORD . ESSEX . ENGLAND
MASRAFI 10 p. ..... Yıllık Abone 4£ (sterlin) (Almanya için 40 DM)
BASKI: ..... Artillery Printers